

Hoe Israël - Amerika - Europa de Geopolitieke Slag om het Midden-Oosten Verloren Hebben

Door Frank , 25 juni 2026

Hoe Israël - Amerika - Europa de Geopolitieke Slag om het Midden-Oosten Verloren Hebben

De recente analyse van de geopolitieke verschuivingen in het Midden-Oosten, zoals scherp uiteengezet in het gesprek tussen Nima Alkorshid en de voormalige Amerikaanse inlichtingenofficier Scott Ritter, is niets minder dan een autopsie van het westerse buitenlandse beleid. Wat we momenteel aanschouwen is niet zomaar een reeks van diplomatieke mislukkingen; het is de definitieve ineenstorting van de westerse hegemonie, gedreven door incompetent leiderschap, moreel failliet en een publiek dat decennialang is gevoed met leugens. De gevolgen van het agressieve beleid van de Verenigde Staten en Israël begint nu pas echt voelbaar te worden, en de rekening wordt gepresenteerd aan een Westen dat zich rijk en onaantastbaar waande.

Door [Frank Dumon](#)

Wat volgt is een onverbloemde blik op de realiteit van een verslagen Israël, een capitulerend Amerika onder leiding van een corrupte president, en een

Europa en de NAVO die zich medeplichtig hebben gemaakt aan historische wreedheden.

De MoU: Een Totale Capitulatie in de Fantasiewereld van Trump

Om de huidige impasse te begrijpen, moeten we eerst kijken naar het zogenaamde Memorandum of Understanding (MoU) dat onlangs werd ondertekend tussen de Verenigde Staten en Iran. In de westerse mainstream media wordt dit kader soms voorgesteld als een diplomatieke doorbraak of een slimme zet van de Amerikaanse onderhandelaars. De realiteit is echter volstrekt anders. Het MoU is een totale overgave akte, een capitulatie op alle vlakken, gedicteerd door Teheran en ondertekend door Donald Trump.

Trump, een man die in een volstreekte fantasiewereld leeft en terecht wordt beschouwd als de slechtste en meest corrupte president in de geschiedenis van de Verenigde Staten, heeft zich laten inpakken door de Iraanse onderhandelaars. Hij tekende dit document in een setting die doet denken aan de vernedering van Versailles, maar dan met de rollen omgedraaid. Het MoU geeft Iran exact wat het wil: economische ruimte, erkenning van hun regionale invloed en de garantie dat de Straat van Hormuz openblijft onder Iraanse condities.

Het fundamentele probleem hierbij is dat de Verenigde Staten, de Europese Unie en Israël structureel 'agreement-incapable' zijn. Ze zijn niet in staat om overeenkomsten te sluiten of na te leven, omdat hun binnenlandse politiek en hun blinde steun aan Israël elke vorm van good-faith diplomatie onmogelijk maken. Iran begrijpt dit beter dan wie ook. Ze weten dat de VS hun woord niet houden, maar ze gebruiken dit MoU puur om de economische wurging van de Straat van Hormuz te beëindigen, wat de enige echte hefboom is die Iran bezit. Trump, gedreven door zijn eigen narcisme en de angst voor de komende midterm-verkiezingen, tekende dit document niet uit strategisch inzicht, maar uit pure politieke overlevingsdrang. Hij hoopt dat de Amerikaanse kiezer de vernedering niet ziet, maar de Iranen weten dat ze aan het stuur zitten.

De Economische Afgrond: Woorden Vullen Geen Portemonnee

De geopolitieke arrogantie van de VS en Israël heeft een prijs, en die prijs wordt nu betaald door de gewone burger. Jarenlang heeft het Amerikaanse publiek de buitenlandse avonturen van hun regering en de onvoorwaardelijke steun aan Israël geaccepteerd, zolang hun eigen leven er niet door werd verstoord. Het was een gratis ritje. Maar de agressie tegen Iran en de daaruit voortvloeiende instabiliteit in de Straat van Hormuz hebben de kwetsbaarheid van de westerse economie blootgelegd.

Er is een simpele, harde waarheid die door de westerse politiek vaak wordt genegeerd: woorden vullen geen portemonnee.

Retoriek over 'democratie', 'mensenrechten' of 'onvoorwaardelijke steun aan bondgenoten' betaalt geen boodschappen, lost geen hypotheek af en dekt de energierekening niet. De Amerikaanse en Europese bevolking wordt nu geconfronteerd met lege portemonnees en bankrekeningen die slinken door torenhoge energieprijzen en inflatie, direct veroorzaakt door het onvermogen van het Westen om de regionale stabiliteit te garanderen.

Deze economische pijn vertaalt zich nu eindelijk in politieke consequenties. Een sprekend voorbeeld is de recente politieke verschuiving in de Verenigde Staten, waar de burgemeester van New York openlijk de machtige pro-Israëlische lobby AIPAC de schuld geeft van de ellende en hun kandidaat met een verpletterende meerderheid heeft verslagen. Dit is een seismische verschuiving. Het Amerikaanse volk, dat historisch gezien altijd werd afgeschermd van de economische consequenties van het Midden-Oostenbeleid, begint nu te beseffen dat ze de rekening betalen voor de oorlogen van een ander. Als de bevolking met lege handen staat, keert het tij. De Amerikaanse kiezer zal niet tolereren dat de eigen economie instort ten faveure van een Israëlische regering die haar eigen bevolking en de regio in de afgrond laat lopen.

Netanyahu: Een Oorlogsmisdadiger die doet Denken aan Hitler

De architect van deze Israëlische ellende is Benjamin Netanyahu. Het is tijd om de diplomatieke handschoenen uit te trekken en hem bij zijn juiste naam te noemen: **Netanyahu is een oorlogsmisdadiger.** De schaal van de vernietiging, het leed en de moordpartijen die hij heeft veroorzaakt in Gaza, Libanon en daarbuiten, zijn van een dusdanige proporties dat hij zich in de geschiedenisboeken voegt bij de grootste criminelen uit de mensheidsgeschiedenis. Wanneer we zoeken naar historische parallellen voor de morele verwerpelijkheid en de methodiek van zijn bewind, is de vergelijking met Adolf Hitler helaas niet misplaatst als het gaat om de systematische vernietiging van een bevolkingsgroep en het creëren van een humanitaire hel.

Netanyahu's enige doel was het creëren van een 'Groot-Israël' door middel van eindeloze oorlogvoering en het elimineren van elke vorm van Palestijnse soevereiniteit. Maar zijn **megalomane waanideeën** hebben het land in een uitzichtloze positie gemanoeuvreerd. Hij heeft de Verenigde Staten in een oorlog met Iran proberen te slepen, in de naïeve veronderstelling dat de Amerikaanse militaire macht de regionale vijanden van Israël zou kunnen wegvagen. Het resultaat was een vernederende nederlaag op elk front. Israël heeft deze oorlog verloren. Ze hebben geen onderhandelingspositie meer, hun militaire afschrikking is een farce gebleken, en hun economie is onhoudbaar geworden.

Binnen Israël zelf broeit er nu een noodlot dat Netanyahu zelf heeft gezaaid: **een burgeroorlog.** De Israëlische samenleving is zo extreem gepolariseerd dat een vreedzame coëxistentie onmogelijk is geworden. De extreme rechtse religieuze facties, die Netanyahu aan de macht hebben gehouden, staan lijnrecht tegenover de seculiere en gematigde delen van de bevolking die de tol van deze eindeloze oorlogen niet langer willen betalen. **De weigering van ultraorthodoxe joden om dienstplicht te vervullen**, terwijl de seculiere middenklasse hun zonen en dochters ziet sneuvelen in een zinloze oorlog in Gaza, is het kruitvat dat gaat ontploffen. De komende maanden en jaren zullen uitmonden in gewapende conflicten en burgerlijke ongehoorzaamheid binnen de grenzen van Israël zelf. Het project van Groot-Israël is

dood, en de brokstukken zullen de Israëlische samenleving aan het verscheuren zijn.

De Illegale Bezetting van Libanon en de medeplichtigheid van de NAVO

Een van de meest hardnekkige mythes die door het Westen wordt uitgedragen, is het recht van Israël op 'veiligheid' ten koste van de soevereiniteit van zijn burens.

Nergens is dit duidelijker zichtbaar dan in Libanon. De huidige crisis in het zuiden van Libanon is een direct gevolg van de illegale bezetting van Libanees grondgebied door Israël. Hezbollah zou in zijn huidige militante vorm niet bestaan als Israël zich ooit aan het internationaal recht had gehouden en de soevereiniteit van Libanon had gerespecteerd.

De legitimiteit van Hezbollah als milizie verdwijnt op het exacte moment dat Israël zich terugtrekt uit elke vierkante inch van Zuid-Libanon, inclusief de Shebaa-boerderijen. Israël zal moeten stoppen met deze illegale bezetting, niet omdat ze daar zin in hebben, maar omdat ze geen andere keuze hebben. Ze zijn al eens eerder door Hezbollah het land uit geschopt, en de geschiedenis zal zich herhalen. De veiligheid van Israël kan alleen worden gegarandeerd op basis van de soevereiniteit van Libanon, niet door die soevereiniteit met de grond gelijk te maken.

Wat deze situatie echter nog verwerpelijker maakt, is de rol van het Westen. De **NAVO en de Europese Unie** zijn niet slechts passieve toeschouwers; **ze zijn actief medeplichtig aan de wrede daden in Iran, Gaza en Libanon.** Door het leveren van wapens, het bieden van diplomatieke dekking in de VN-Veiligheidsraad, en het zwijgen over de oorlogsmisdaden, dragen westerse regeringen de morele en materiële verantwoordelijkheid voor het bloedvergieten. De NAVO predikt mensenrechten en internationale wetgeving, maar faciliteert tegelijkertijd een regime dat zich schuldig maakt aan genocide en de systematische vernietiging van infrastructuur in Libanon en Gaza. Deze hypocrisie is niet langer te verbergen voor de rest van de wereld. Het Westen heeft zich moreel volledig gediskwalificeerd. De Europese regeringen, die bang zijn voor hun eigen kiezers of gegijzeld worden door de Amerikaanse veiligheidsparaplu, durven geen vuist te maken tegen Tel Aviv en Washington.

Ze zijn medeplichtig, en de geschiedenis zal hen daarvoor veroordelen.

Filmbestand

De schaamteloze leugens van Ursula Von der Leyen op de Ukraine Recovery Conference 2026

De Hersenspoeling van een Onwetend en Breinloos Westen

Hoe is het mogelijk dat deze catastrofale politiek zo lang heeft kunnen voortduren? Het antwoord ligt in de ongekennde onwetendheid en de systematische hersenspoeling van de Amerikaanse en Europese bevolking. De gemiddelde westerse burger is volledig afgesneden van de geopolitieke realiteit. Ze zijn niet in staat om de landen waarover hun regeringen oorlog voeren op een kaart aan te wijzen, laat staan dat ze de historische, culturele of religieuze nuances van het Midden-Oosten begrijpen.

Deze onwetendheid is geen toeval; het is een actief beleid. **De**

bevolking is getraind om angstig te zijn voor datgene wat ze niet kennen. Door de mainstream media en door door algoritmen gestuurde sociale medianetwerken (zoals X van Elon Musk) **wordt de burger dagelijks gevoed met een dieet van islamofobie, russofobie en blind zionisme**. Als je een leugen maar lang genoeg herhaalt, gaan mensen hem als de waarheid beschouwen. De westerse media fungeert niet als een waakhond van de democratie, maar als de PR-afdeling van het militair-industrieel complex en de pro-Israëliëse lobby.

Amerikanen en Europeanen leven in een **mediabubbel** die hen vertelt dat hun landen de 'goede jongens' zijn, dat oorlogen worden gevoerd voor 'vrijheid', en dat elke kritiek op Israël of de NAVO voortkomt uit haat of buitenlandse beïnvloeding. Ze zijn gehersenspoeld. Ze vertrouwen blindelings op de opinies van anderen, omdat ze zelf nooit de tijd nemen om de feiten te onderzoeken. Maar deze bubbel is nu aan het barsten. De economische realiteit – de lege portemonnees – doorbreekt de cognitieve dissonantie. Je kunt een bevolking wijsmaken dat een oorlog in het Midden-Oosten in hun belang is, totdat de prijs van benzine en voedsel hen dwingt om uit het raam te kijken.

De Einde van de Amerikaanse Supermacht en de Nieuwe Realiteit

De geopolitieke consequenties van dit alles zijn immens. De Verenigde Staten zijn gedegradeerd tot een macht die diplomatiek irrelevant en militair impotent is. Ze kunnen de Straat van Hormuz niet openhouden zonder een grondoorlog te beginnen die ze niet kunnen winnen en die hun eigen economie definitief de nek om zal draaien. De **Europese unie is een impotent geopolitiek dwergje** dat achter de Amerikaanse broek aanloopt en hoopt dat de NAVO hen zal beschermen tegen een Rusland dat ze zelf hebben geprovoceerd.

Rusland en China observeren dit schouwspel met een mengeling van amusement en strategisch inzicht. Ze zien een Westen dat zichzelf vernietigt door arrogantie en corruptie. De nieuwe veiligheidsarchitectuur in het Midden-Oosten wordt niet meer bepaald in Washington of Brussel, maar in Teheran, Riyadh, Peking en Moskou. De Golfstaten hebben de waarheid onderkend: de Amerikaanse cavalerie komt niet meer aanrijden om hen te redden. De Amerikaanse beloftes zijn net zo waardeloos als de handtekeningen onder het MoU.

Voor Israël betekent dit de terugkeer naar de realiteit. Er zal geen 'Groot-Israël' zijn. De nederzettingen zijn een strategische en morele mislukking. Israël zal zich moeten terugtrekken achter de grenzen van voor 1967, of wat daar nog van over is, en zal moeten leren leven in een regio die hen niet langer vreest, maar veracht. De economische isolatie en de wereldwijde veroordeling als een apartheids- en genocidale staat zullen de enige erfenis van Netanyahu zijn.

Conclusie: De Rekening Wordt Betaald

De wereld zoals we die de afgelopen decennia kenden, is voorbij. De unipolaire moment is definitief begraven onder het puin van Gaza, de rook van Zuid-Libanon en de economische ellende in de westerse hoofdsteden. Donald Trump zal de geschiedenis ingaan als de meest corrupte en incompetent president die de VS ooit heeft gekend, een man die zijn eigen land vernederde op het wereldtoneel omwille van zijn eigen ego. Netanyahu zal terechtstaan voor zijn misdaden, **of sterven als een paria**, terwijl zijn land verscheurd wordt door interne conflicten.

Voor de oplettende, kritische lezer is de boodschap helder. **Vertrouw niet op de mainstream media**, want zij zijn de architecten van de leugen. Wees bewust van de medeplichtigheid van onze eigen regeringen en de NAVO in deze wreedheden. De geschiedenis oordeelt niet op basis van intenties of mooie woorden in persconferenties, maar op basis van daden en hun consequenties. En de consequenties van de westerse arrogantie zijn nu onontkoombaar. Woorden vullen geen portemonnee, en leugens stoppen geen raketten. De ondergang is begonnen, en het Westen staat er alleen voor.